

❖ תקציר מהשיעור הקודם:

תקופת מלכות דוד מגיעה ל _____ והיא נמצאת בימיה האחרונים. אדוניהו, בנה של חגית מתנשא ומכריז על עצמו _____ המלוכה. נתן הנביא פונה אל בת שבע, אם שלמה ו _____ לה את השתלטות אדוניהו על הממלכה למרות שהיא הובטחה לשלמה בנה ע"י דוד המלך. הוא מציע לה ללכת אל דוד ולהודיע לו על כך ו _____ בפניו כי המלוכה מובטחת לבנה, שלמה. בזמן שהיא תיכנס אליו, נתן הנביא אף הוא יכנס ו _____ את דבריה.

מבשר, יחזק, לטעון, כירש, סיומה.

עיין בפסוקים טו' – מ' וענה על השאלות הבאות:

טו ותבא בת-שבע אל-המלך החֲדָרָה, והמלך זָקוּ מֵאֵד; וַאֲבִישָׁג, השוֹנְמִית, מְשֵׁרֶת, את-המלך. **טז** ותקד בת-שבע, ותשתחו למלך; ויאמר המלך, מה-לך. **יז** ותאמר לו, אֲדֹנָי אֵתָה נִשְׁבַּעְתָּ בִּיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֵאמֹתְךָ, כִּי-שְׁלֹמֹה בְנֶךָ, יִמְלֶכְךָ אַחֲרָי; והוא, יֵשֵׁב על-כִּסְאִי. **יח** ועתה, הִנֵּה אֲדֹנָיָה מָלֶכְךָ; ועתה אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ, לא יִדְעָתָּ. **יט** ויִזְבַּח שֹׁר וּמְרִיא-וְצֹאֵן, לָרֶב, {פ} ויקרא לְכָל-בְּנֵי הַמֶּלֶךְ, וּלְאֲבֹתָיִךְ הַכֹּהֵן וּלְיֵאָב שֶׁר הַצָּבָא; וּלְשְׁלֹמֹה עֶבְדְּךָ, לא קרא. **כ** ואתה אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ, עֵינֵי כָל-יִשְׂרָאֵל עֲלֶיךָ: לְהַגִּיד לָהֶם-- מִי יֵשֵׁב על-כִּסֵּא אֲדֹנָי-הַמֶּלֶךְ, אַחֲרָיו. **כא** והִיא, כְּשֶׁכַּב אֲדֹנָי-הַמֶּלֶךְ עִם-אֲבֹתָיו; וְהֵייתִי, אָנִי וּבְנֵי שְׁלֹמֹה--חֲטָאִים. **כב** והִנֵּה עֹדְנָה מִדְּבַרְתָּ, עִם-הַמֶּלֶךְ; וְנָתַן הַנְּבִיא, בָּא. **כג** ויגידו למלך לאמר, הִנֵּה נָתַן הַנְּבִיא; וַיָּבֵא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, וַיִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ עַל-אִפְיוֹ אֲרָצָה. **כד** ויאמר, נָתַן, אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ, אֵתָה אֲמַרְתָּ אֲדֹנָיָהוּ יִמְלֶכְךָ אַחֲרָי; והוא, יֵשֵׁב על-כִּסְאִי. **כה** כִּי יָרַד הַיּוֹם, וַיִּזְבַּח שֹׁר וּמְרִיא-וְצֹאֵן לָרֶב, וַיִּקְרָא לְכָל-בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּלְשָׂרֵי הַצָּבָא וּלְאֲבֹתָיִךְ הַכֹּהֵן, וְהִנֵּם אֹכְלִים וְשׂוֹתִים לִפְנֵיו; וַיֹּאמְרוּ, יְחִי הַמֶּלֶךְ

אֲדַנְיָהוּ. כו וְלִי אֲנִי-עֲבָדְךָ וְלְצִדִּיק הַכֹּהֵן וְלַבְּנֵיהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע, וְלַשְׁלֹמֹה עֲבָדְךָ--לֹא קָרָא. כז אִם, מֵאֵת אֲדַנְיָהּ הַמֶּלֶךְ, נִהְיָה, הַדְּבָר הַזֶּה; וְלֹא הוֹדַעְתָּ, אֶת-עֲבָדֶיךָ (עֲבָדְךָ), מִי יָשָׁב עַל-כִּסֵּא אֲדַנְיָהּ הַמֶּלֶךְ, אַחֲרָיו. { ס } כח וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֹּאמֶר, קִרְאוּ-לִי לְבַת-שֶׁבַע; וַתְּבֹא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, וַתַּעֲמֵד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. כט וַיִּשְׁבַּע הַמֶּלֶךְ, וַיֹּאמֶר: חַי-יְהוָה, אֲשֶׁר-פָּדָה אֶת-נַפְשִׁי מִכָּל-צָרָה. ל כִּי כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְךָ בַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, לֵאמֹר, כִּי-שְׁלֹמֹה בְנֶךָ יִמְלֹךְ אַחֲרָי, וְהוּא יָשָׁב עַל-כִּסֵּאֵי תַחְתָּי: כִּי כֹן אֶעֱשֶׂה, הַיּוֹם הַזֶּה. לא וַתִּקַּד בַּת-שֶׁבַע אַפָּיִם אֶרֶץ, וַתִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ; וַתֹּאמֶר--יְחִי אֲדַנְיָהּ הַמֶּלֶךְ דָּוִד, לְעַלְמִים. { פ } לב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ דָּוִד, קִרְאוּ-לִי לְצִדִּיק הַכֹּהֵן וְלַנְּתָן הַנְּבִיא, וְלַבְּנֵיהוּ, בֶן-יְהוֹיָדָע; וַיָּבֹאוּ, לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. לג וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לָהֶם, קָחוּ עִמָּכֶם אֶת-עֲבָדֵי אֲדַנְיָהּ, וְהִרְכַּבְתֶּם אֶת-שְׁלֹמֹה בְנִי, עַל-הַפָּרְדָּה אֲשֶׁר-לִי; וְהוֹרְדְתֶם אֹתוֹ, אֶל-גַּחֲזוֹן. לד וַיִּמָּשַׁח אֹתוֹ שָׁם צִדִּיק הַכֹּהֵן וְנְתָן הַנְּבִיא, לְמֶלֶךְ--עַל-יִשְׂרָאֵל; וַיִּתְקַעְתֶּם, בְּשׁוֹפָר, וַאֲמַרְתֶּם, יְחִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה. לה וַעֲלִיתֶם אַחֲרָיו, וּבֹא וַיָּשָׁב עַל-כִּסֵּאֵי, וְהוּא יִמְלֹךְ, תַּחְתָּי; וְאֹתוֹ צִוִּיתִי לְהִיזֹת נָגִיד, עַל-יִשְׂרָאֵל וְעַל-יְהוּדָה. לו וַיַּעַן בְּנֵיהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע אֶת-הַמֶּלֶךְ, וַיֹּאמֶר אָמֵן: כֹּן יֹאמֶר יְהוָה, אֱלֹהֵי אֲדַנְיָהּ הַמֶּלֶךְ. לז כַּאֲשֶׁר הִזָּה יְהוָה עִם-אֲדַנְיָהּ הַמֶּלֶךְ, כֹּן יִהְיֶה (יְהִי) עִם-שְׁלֹמֹה; וַיַּגְדֵּל, אֶת-כִּסֵּאוֹ, מִכִּסֵּא, אֲדַנְיָהּ הַמֶּלֶךְ דָּוִד. לח וַיֵּרֶד צִדִּיק הַכֹּהֵן וְנְתָן הַנְּבִיא וּבְנֵיהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע, וְהַכֹּהֲנִים וְהַפְּלֵטִים, וַיִּרְכַּבּוּ אֶת-שְׁלֹמֹה, עַל-פָּרְדַּת הַמֶּלֶךְ דָּוִד; וַיֵּלְכוּ אֹתוֹ, עַל-גַּחֲזוֹן. לט וַיִּקַּח צִדִּיק הַכֹּהֵן אֶת-קֶרֶן הַשֶּׁמֶן, מִן-הָאֵהָל, וַיִּמָּשַׁח, אֶת-שְׁלֹמֹה; וַיִּתְקַעוּ, בְּשׁוֹפָר, וַיֹּאמְרוּ כָּל-הָעָם, יְחִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה. מ וַיַּעֲלוּ כָל-הָעָם, אַחֲרָיו, וְהָעָם מְחַלְלִים בַּחֲלָלִים, וְשִׂמְחִים שִׂמְחָה גְדוֹלָה; וַתִּבְקַע הָאֶרֶץ, בְּקוֹלָם. מא וַיִּשְׁמַע אֲדַנְיָהּ, וְכָל-הַקְּרָאִים אֲשֶׁר אֹתוֹ, וְהֵם, כָּלוּ לֶאֱכָל; וַיִּשְׁמַע יוֹאָב, אֶת-קוֹל הַשׁוֹפָר, וַיֹּאמֶר, מִדּוּעַ קוֹל-הַקְּרִיָּה הַזֶּה. מב עוֹדְנוּ מְדַבְּרִים, וְהִנֵּה יוֹנְתָן בֶּן-אֲבִיגַיִר הַכֹּהֵן בָּא; וַיֹּאמֶר אֲדַנְיָהּ בֹּא, כִּי אִישׁ חָיִל אֵתָהּ וְטוֹב תִּבְשֹׂר. מג וַיַּעַן, יוֹנְתָן, וַיֹּאמֶר, לְאֲדַנְיָהּ: אֲבָל, אֲדַנְיָהּ הַמֶּלֶךְ-דָּוִד הַמְּלִיךְ אֶת-שְׁלֹמֹה. מד וַיִּשְׁלַח אֹתוֹ-הַמֶּלֶךְ אֶת-צִדִּיק הַכֹּהֵן וְאֶת-נְתָן הַנְּבִיא, וּבְנֵיהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע, וְהַכֹּהֲנִים, וְהַפְּלֵטִים; וַיִּרְכַּבּוּ אֹתוֹ, עַל פָּרְדַּת הַמֶּלֶךְ. מה וַיִּמָּשְׁחוּ אֹתוֹ צִדִּיק הַכֹּהֵן וְנְתָן הַנְּבִיא לְמֶלֶךְ בְּגַחֲזוֹן, וַיַּעֲלוּ מִשָּׁם

שְׁמַחִים, וְתַהִים, הַקְרָיָה; הוּא הַקּוֹל, אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם. מוּ וְגַם יָשָׁב שְׁלֹמֹה, עַל כִּסֵּא הַמְּלוּכָה.

1. האם בת שבע מקיימת את מה שיעץ לה נתן הנביא לעשות (פסוק טו')? הוכח דברך מהפסוקים!

---

2. למה מתכוונת בת שבע באמרה: "עיני כל ישראל עליך"? (פסוק כ')

---

3. האם נתן הנביא מקיים את מה שהבטיח לבת שבע? הוכח דברך מהפסוקים!

---

4. תאר את תגובת דוד לדברי בת שבע ולדברי נתן הנביא:

א. אל מי הוא קורא? (כח') _____

ב. מה הוא אומר לה? (כט') _____

ג. אל מי הוא קורא בשנית? (לבי') _____

ד. מה הוא מצווה אותם (לגי-לה'):

1. לקחת את (לגי'): _____

2. להרכיב את _____ על _____ ולקחתו אל _____

3. _____ ו _____ ימשחו אותו שם למלך.

4. הוא מצווה אותם ל _____ בשופר ולומר: " _____ "

5. לבסוף הם עולים איתו ומושיבים אותו על _____

6. מיהם האנשים המרכיבים את שלמה על פרדת המלך? (פסוק לח')

---

7. תאר בלשונך כיצד עלו העם עם שלמה מן הגיחון? (פסוק מ')

---

8. באר את המילים הבאות:

	הפרדה (פס' לג')
	קרון השמן (פס' לט')
	ותבקע (פס' מ')

	החדרה (פס' טו')
	ותקד (פס' טז')
	פדה (פס' כט')

ויאמרו כל העם - יחי המלך שלמה